

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/883/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113212001
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113212001.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Dopravný podnik Bratislava, a.s. so sídlom Bratislava, Olejkárska 1, Bratislava, IČO 00 492 736, zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom v Advokátskej kancelárii ECKER-KÁN & partners, Námestie M. Benku č. 9-C1, Bratislava, P. O. BOX 75 proti odporkyni E. E., bytom Y., J. N. XX, t.č. J. J., v konaní zastúpenej Q... Z. I., I. B. Q. N., o zaplatenie 50,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. novembra 2013, č.k. 15C/95/2013-17, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov konania, potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom vyhovel v celom rozsahu návrhu a priznal navrhovateľovi peňažné plnenie vo výške 50,70 Eur, z titulu porušenia zmluvy o preprave zo strany odporkyne. Plne úspešnému navrhovateľovi priznal proti odporkyni náhradu trov konania vo výške 28,22 Eur podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., ktorej výšku však podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. znížil na 20 %. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v prejednávanej veci navrhovateľ požadoval od odporkyne zaplatenie sumy 50,70 Eur, nakoľko odporkyňa porušila svoje povinnosti cestujúceho a cestovala na trati MHD prevádzkovej navrhovateľom bez platného cestovného lístka. Konštatoval, že v predmetnej právnej veci sa jedná o tzv. drobný spor, keď predmet konania nedosahuje výšku 1.000 Eur a nejde o vec uvedenú v § 200ea ods. 2 O.s.p. /§29 ods. 6 v spojení s § 200ea O.s.p./. V konaní úspešný navrhovateľ si uplatnil trovy konania za právne zastupovanie vo výške 87,88 Eur /tarifná odmena 16,60 Eur za každý z troch úkonov právnej pomoci - prevzatie zastúpenia, písomná predžalobná výzva a písomný návrh na začatie konania a režijný paušál 7,81 Eur za každý z týchto úkonov + 20 % DPH/ a za zaplatený súdny poplatok 16,50 Eur, teda spolu 104,38 Eur. Z uvedených trov konania považoval súd za dôvodné pri trovách právneho zastúpenia navrhovateľa len tarifnú odmenu a režijný paušál za dva úkony - prevzatie a príprava zastúpenia a písomný návrh na začatie konania, pretože úkon predžalobná výzva bol vykonaný mimo súdneho konania. Uplatnené dôvodné trovy konania /16,60 Eur x 2 + 7,81 Eur x 2 + 9,76 Eur ako 20 % DPH + 16,50 Eur = 75,08 Eur/ považoval súd za neprimerané voči uplatnenej pohľadávke 50,70 Eur. Preto ich podľa § 150 ods. 2 O.s.p. súd znížil tak, že navrhovateľovi priznal iba náhradu trov konania v sume 28,22 Eur, ktorá suma zahŕňa náhradu za zaplatený súdny poplatok /16,50 Eur/ a 20 % z trov právneho zastúpenia /20 % z 58,58 Eur = 11,72 Eur/. Takáto výška náhrady trov právneho zastúpenia predstavuje primeranú odmenu právneho zástupcu navrhovateľa za zastupovanie v skutkovo i právne jednoduchšej veci, kedy je návrh na začatie konania podaný formulárovým návrhom na jednej strane formátu A4, kde sa menia len konkrétne údaje o odporcovi, dni a linke MHD cesty odporkyne.

Proti rozsudku okresného súdu, v časti náhrady trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a žiadal rozsudok v napadnutej časti zmeniť a priznať náhradu trov konania v plnej výške a súčasne priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Uviedol, že je nepochybné, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200 ea O.s.p.. Avšak neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať

individuálne. Navrhovateľ poukázal tiež na dôvodovú správu k ustanoveniu § 150 ods. 2 O.s.p., podľa ktorej je pojem neprimerané trovy potrebné vykladať ako trovy aspoň dvakrát prevyšujúce uplatnenú pohľadávku, pretože dôvodová správa uvádza, že ustanovenie má dopadať na konania, kde trovy predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Domnieval sa, že niekoľkonásobne vyššiu sumu je potrebné v zmysle logického výkladu dôvodovej správy k novele ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. chápať ako minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čomu tak v predmetnej veci nie je. Nakoľko uplatňované trovy konania neprekročujú niekoľkonásobne sumu istiny a okrem súdneho poplatku predstavujú odmenu za právnu službu za minimálny počet úkonov, za ktorý je stanovená minimálna sadzba, okresný súd nesprávne v rozhodnutí aplikoval § 150 ods. 2) O.s.p.. Napadnuté rozhodnutie okresného súdu považoval navrhovateľ za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho nepochybne vyplýva záver, že súd svojím postupom odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom. Mal za to, že v danom prípade mal o trovách konania rozhodnúť súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania.

Krajský súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu dôvodov odvolania a zistil, že je ho potrebné v tejto napadnutej časti o trovách konania potvrdiť, pretože je vo výroku vecne správne (ust. § 219 ods. 1 O.s.p.). Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia krajský súd zistil, že okresný súd tu správne použil ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého môže súd trovy konania v drobných sporoch znížiť alebo nepriznať, ak sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke. Citované ustanovenie pripúšťa rozhodnúť podľa úvahy súdu a krajský súd sa stotožňuje s navrhovateľom, že riadne odôvodnené rozhodnutie musí vychádzať z tejto úvahy obsahovať. V napadnutom rozhodnutí sú uvedené východiská videné v skutočnosti, že pri právnom zastúpení navrhovateľa sa nejednalo o zložité úkony právnej služby, ale o opakujúce sa úkony so zmenou spravidla iba v osobe odporcu a výšky požadovaného plnenia. Tieto východiská zodpovedajú skutočnému stavu veci a nemožno sa stotožniť s navrhovateľom, že uplatnenie nároku z cestovania bez úhrady cestovného je z hľadiska právnej služby náročný a zložitý proces. Neprimeranosť trov k uplatnenej pohľadávke je tak potrebné vnímať nielen prostým porovnaním ich výšky, ale tiež hodnotením náročnosti poskytnutej právnej služby. Tiež nemožno prisvedčiť navrhovateľovi, že zníženie náhrady trov podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. prichádza do úvahy pri výške trov najmenej dvojnásobnej oproti uplatnenej pohľadávke, i keď by sa to z dôvodovej správy mohlo skutočne podávať. Samotný zákonný text totiž umožňuje trovy nielen znížiť, ale dokonca i nepriznať, teda znížiť pod výšku uplatnenej pohľadávky. Aj trovy nižšie ako uplatnená pohľadávka tak umožňuje vyhodnotiť ako neprimerané a aplikovať na ich náhradu ust. § 150 ods. 2 O.s.p.. Okresný súd použil predmetné ustanovenie v situácii, na ktorú dopadá a pri svojej úvahe o znížení náhrady trov sa riadil správnymi východiskami, ktoré vo svojom rozhodnutí aj uviedol. Záver okresného súdu o priznanej výške náhrady nevybočuje z medzí úvahy, ktorú možno v týchto prípadoch akceptovať.

Vzhľadom na uvedené neboli odvolacie námietky navrhovateľa naplnené, rozhodnutie okresného súdu bolo v napadnutej časti vecne správne a krajský súd ho preto potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.